

Medicina d'Occitània

NOTA SOBRE EL DOCTOR LEOPOLD HENRI (MARIUS) PÉLISSIER (1883-1923), METGE MILITAR DE LA MARINA (DELS SUBMARINS ALS ZEPELÍNS)

CORBELLA i CORBELLA, Jacint

Acadèmic numerari

El lloc de naixement. La Palme és un poble petit del departament de l'Aude, on el doctor Péliissier té una estàtua bastant gran a l'entrada del cementiri. Està situat una mica al sud de Narbona, i ben a prop del límit amb el Rosselló. En el temps del doctor Péliissier la llengua del poble era l'occità. El seu nom també està inscrit en dos monuments col·lectius: un a Cuers Pierrefeu, al departament del Var, prop de Toulon i també a Sciacca. Sicília, en aquest cas amb motiu de la seva mort per explosió d'un dirigible de la marina militar, anomenat Dixmude, el 21 de desembre de 1923, en el cel de Sciacca, on van morir tots els ocupants de l'aeronau.

Dades biogràfiques. Va néixer el 15 de juliol de 1883 a La Palme. En algun recull biogràfic es diu que el seu pare, Charles, era metge. En altres no s'esmenta aquesta dada. Tot i que els noms oficials són Leopold Henri, a la família sempre va ser anomenat Màrius, amb que és citat alguna vegada. Va fer els estudis inicials al seminari menor de Narbona, la capital del districte, ciutat propera. Després va fer la carrera de Ciències, Química, Física i Naturals a Montpel·lier. Seguí amb estudis de medicina a l'escola per la marina de Toulon, passant aviat a l'escola principal de medicina naval de Bordeus. Allà va presentar, el 21 de gener de 1908, la seva tesi amb el tema "*Contribution à l'étude des thrombophlébites du golfe de la jugulaire et de leur traitement*".

El mateix mes havia estat nomenat metge de 3a. classe. I encara el setembre del mateix any fou ascendit a metge de 2a. classe.

Li arriba el moment d'embarcar-se, en el seu cas en vaixells de guerra. El mes de gener de 1911 és nomenat metge major del cuirassat "*Henri IV*" de la divisió naval de Tunis, que aleshores era colònia francesa. Eren els anys anteriors a la guerra del 14 (coneguda també com a guerra europea, i després com a primera guer-

ra mundial). Formà part de les tropes franceses del cos d'ocupació de Scutari, després del llarg setge (octubre 1912-abril 1913) que en la guerra dels Balcans, van fer els aliats serbis i montenegrins contra l'imperi otomà.

El juliol ascendeix a metge de 1a. classe i s'integra en el grup de submarins de Toulon i serà metge major d'un creuer, el "*Jurien de la Gravière*". El 1921 passa al Centre de la Marina de París i ben aviat aconsegueix anar, com a metge major, al Centre d'aerostació marítima de Cuers-Pierrefeu, ja a la metròpoli, prop de Toulon, lloc que coneixia bé. Allà per la feina estricta, o ocupant un lloc per fer estudis mèdics d'altitud, vola molt sovint. Així està documentat que el setembre de 1922 fa un viatge a bord del dirigible "*Dixmude*", el mateix en el que trobarà la mort en l'accident del desembre de l'any següent. S'havia casat el juny de 1920 i tenia dos fills. L'últim viatge va sortir el 18 de desembre. Es va perdre el contacte el dia 21 quan sembla va tenir lloc l'explosió. Només es van trobar restes de dos cadàvers dels ocupants, la resta va desaparèixer en el mar. La declaració oficial de mort va ser feta per un tribunal de Toulon el 30 de juliol de 1924.

El "*Dixmude*". Va ser l'aeronau molt gran plena de gas, un zepelí, que juntament amb els diversos models d'avions, van iniciar el transport aeri. Tenia 226 metres de llarg i una alçada de 28 m. N'hi hagué pocs i sembla que tenien més risc que els avions. Quan arribaven a una població era una curiositat que gairebé tothom anava a veure. S'havia construït a Alemanya, destinat a la marina imperial, però el 1918, a l'acabament de la guerra encara no havia entrat en servei. Era el LZ 114. França el va reclamar com a indemnització de guerra. Anà a parar a Cuers, en el departament del Var, però no tenien cap lloc per guardar-lo i el van desinflar. Li van fer poc manteniment. El 1923 va fer alguns viatges de prova per sobre del mediterrani, algun molt llarg. El desembre es va programar un viatge fins el Sàhara. Va desaparèixer en una tempesta prop del cel de Sicília.

Altres aspectes de la seva activitat són menys coneguts, si més no en l'ambient mèdic. Sabem que va guanyar un diploma en bacteriologia a l'Institut Pasteur de París. El seu interès per les ciències naturals va fer que, ben jove, descobrís les restes d'un "dinoterium", una forma semblant a un elefant, molt més antic i també molt més gran, amb una trompa més curta i ullals curts i tombats cap endins.

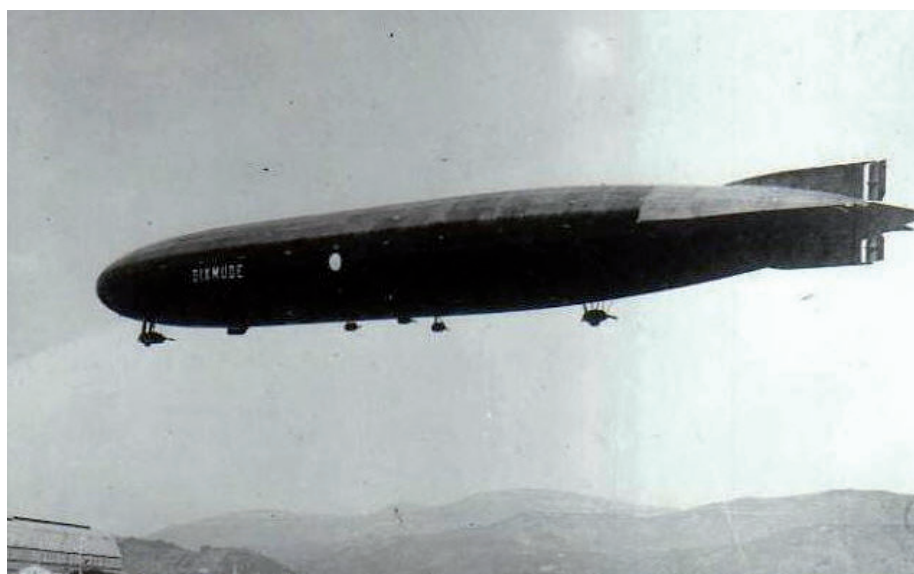
Igualment, en altres medis, va ser conegut pel seu interès com a artista, en moltes branques, des de la pintura a l'aquarel·la, als dibuixos humorístics, caricatures i fins i tot l'escultura. Va fer estudis de dibuix i de pintura a l'Escola de Belles Arts de París, i en aquest camp, totalment aliè a la seva professió a la marina, va tenir un cert reconeixement en el seu temps.

1. Dr. Louis Henri Pélissier (1883-1923), metge de la marina militar

2. Monument al Dr. L.H. Pélissier, al cementiri del seu poble natal, La Palme, prop de Narbona

3. Dirigible Dixmude en l'explosió del qual morí el Dr. Pélissier